

REGULAMENTUL (UE) NR. 182/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 februarie 2011****de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În cazul în care sunt necesare condiții uniforme pentru punerea în aplicare a actelor cu forță juridică obligatorie ale Uniunii, respectivele acte (denumite în continuare „acte de bază”) conferă competențe de executare Comisiei sau, în cazuri specifice justificate corespunzător, precum și în cazurile prevăzute la articolele 24 și 26 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliului.
- (2) Rămâne la latitudinea legiuitorului, respectând în același timp pe deplin criteriile stipulate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), de a decide cu privire la fiecare act de bază dacă să confere competențe de executare Comisiei în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din respectivul tratat.
- (3) Până în prezent, exercitarea competențelor de executare de către Comisie a fost reglementată de Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (4) TFUE prevede ca Parlamentul European și Consiliul să stabilească normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.
- (5) Este necesar să se asigure faptul că procedurile aferente unui astfel de control sunt clare, eficiente și proporționale cu natura actelor de punere în aplicare și că reflectă cerințele instituționale ale TFUE, precum și experiența câștigată și practica curentă utilizată în punerea în aplicare a Deciziei 1999/468/CE.
- (6) În acele acte de bază care necesită controlul statelor membre în ceea ce privește adoptarea de către Comisie a actelor de punere în aplicare, este oportun ca pentru realizarea unui astfel de control să se instituie comitete compuse din reprezentanți ai statelor membre și prezidate de către Comisie.
- (7) După caz, mecanismul de control ar trebui să includă sesizarea unui comitet de apel, care ar trebui să se reunească la nivelul adecvat.
- (8) Din motive de simplificare, Comisia ar trebui să exercite competențe de executare în conformitate cu una dintre doar două proceduri, și anume procedura de consultare sau procedura de examinare.
- (9) Tot din motive de simplificare, comitetelor ar trebui să li se aplice norme procedurale comune, inclusiv dispozițiile-cheie referitoare la desfășurarea activității lor și la posibilitatea emiterii unui aviz prin procedură scrisă.
- (10) Ar trebui determinate criteriile pentru a stabili procedura care ar trebui folosită pentru adoptarea actelor de punere în aplicare de către Comisie. Pentru a se asigura o mai mare consecvență, cerințele procedurale ar trebui să fie proporționale cu natura și impactul actelor de punere în aplicare care sunt adoptate.
- (11) Procedura de examinare ar trebui să se aplice în special pentru adoptarea actelor cu domeniu de aplicare general menite să pună în aplicare acte de bază și actelor specifice de punere în aplicare cu un impact care poate fi important. Procedura respectivă ar trebui să asigure faptul că actele de punere în aplicare nu pot fi adoptate de către Comisie dacă nu sunt în conformitate cu avizul comitetului, cu excepția unor cazuri cu totul excepționale în care acestea se pot aplica pentru o perioadă limitată de timp. Procedura ar trebui de asemenea să asigure faptul că Comisia poate revizui proiectele de acte de punere în aplicare în cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, ținând seama de opiniile exprimate în cadrul comitetului.
- (12) În cazul în care actul de bază conferă Comisiei competențe de executare în ceea ce privește programele cu implicații bugetare substanțiale sau care sunt orientate către țări terțe, ar trebui să se aplice procedura de examinare.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 februarie 2011.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (13) Președintele unui comitet ar trebui să depună toate eforturile pentru a identifica soluții care să beneficieze de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului sau al comitetului de apel și urmează să explice în ce mod au fost luate în considerare dezbaterile și sugestiile de modificare. În acest scop, Comisia ar trebui să acorde o atenție deosebită opiniilor exprimate în cadrul comitetului sau al comitetului de apel cu privire la proiectele de măsuri definitive antidumping sau compensatorii.
- (14) Atunci când examinează adoptarea altor proiecte de acte de punere în aplicare referitoare la sectoare deosebit de sensibile, cum ar fi, în special, impozitarea, sănătatea consumatorilor, siguranța alimentară și protecția mediului, pentru a găsi o soluție echilibrată, Comisia va acționa, pe cât posibil, astfel încât să evite să se opună unei poziții predominante care ar putea apărea în cadrul comitetului de apel împotriva caracterului adecvat al unui act de punere în aplicare.
- (15) Procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, în toate celelalte cazuri sau atunci când este considerată mai adecvată.
- (16) Ar trebui să fie posibil să se adopte acte de punere în aplicare care să se aplice imediat, din motive imperioase de urgență, atunci când acest lucru este prevăzut într-un act de bază.
- (17) Parlamentul European și Consiliul ar trebui informate cu promptitudine și regulat cu privire la lucrările comitetelor.
- (18) Parlamentul European sau Consiliul ar trebui să aibă posibilitatea de a aduce oricând la cunoștință Comisiei faptul că apreciază că un proiect de act de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute în actul de bază, ținând seama de drepturile de care dispun cu privire la examinarea legalității actelor Uniunii.
- (19) Ar trebui asigurat accesul public la informațiile privind lucrările comitetului, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei ⁽¹⁾.
- (20) Comisia ar trebui să țină un registru care să conțină informații privind lucrările comitetului. Prin urmare, normele privind protecția documentelor clasificate care sunt aplicabile Comisiei ar trebui să se aplice și utilizării registrului.
- (21) Decizia 1999/468/CE ar trebui abrogată. Pentru a se asigura tranziția de la regimul prevăzut în Decizia

1999/468/CE la cel prevăzut în prezentul regulament, orice trimitere în legislația existentă la procedurile prevăzute în respectiva decizie ar trebui să fie înțeleasă, cu excepția procedurii de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din respectiva decizie, ca trimitere la procedurile corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament. Efectele articolului 5a din Decizia 1999/468/CE ar trebui menținute provizoriu în scopul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul respectiv.

- (22) Competențele Comisiei prevăzute de TFUE referitoare la punerea în aplicare a normelor în materie de concurență nu sunt afectate de prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele și principiile generale privind mecanismele care se aplică în cazul în care un act al Uniunii cu caracter juridic obligatoriu (denumit în continuare „act de bază”) identifică necesitatea existenței unor condiții uniforme de punere în aplicare și impune ca adoptarea de către Comisie a unor acte de punere în aplicare să fie supusă unui control din partea statelor membre.

Articolul 2

Alegerea procedurilor

- (1) Un act de bază poate prevedea aplicarea procedurii de consultare sau a procedurii de examinare, în funcție de natura sau impactul actelor de punere în aplicare necesare.
- (2) Procedura de examinare se aplică în special pentru adoptarea de:
- (a) acte de punere în aplicare cu un domeniu general de aplicare;
- (b) alte acte de punere în aplicare referitoare la:
- (i) programe cu implicații substanțiale;
- (ii) politica agricolă comună și politica comună în domeniul pescuitului;
- (iii) mediu, securitate și siguranță sau protecția sănătății sau siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor;
- (iv) politica comercială comună;
- (v) impozitare.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(3) Procedura de consultare se aplică, ca regulă generală, la adoptarea de acte de punere în aplicare care nu se încadrează în domeniul de aplicare al alineatului (2). Totuși, procedura de consultare se poate aplica la adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (2) în cazuri justificate corespunzător.

Articolul 3

Dispoziții comune

(1) Dispozițiile comune prevăzute în prezentul articol se aplică tuturor procedurilor menționate la articolele 4-8.

(2) Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanți ai statelor membre. Comitetul este prezidat de un reprezentant al Comisiei. Președintele nu participă la votul în comitet.

(3) Președintele prezintă comitetului proiectul de act de punere în aplicare ce urmează să fie adoptat de către Comisie.

Cu excepția cazurilor justificate corespunzător, președintele convoacă o reuniune nu mai devreme de 14 zile de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare și a proiectului de ordine de zi a comitetului. Comitetul își dă avizul cu privire la proiectul de act de punere în aplicare într-un termen pe care președintele îl stabilește în funcție de urgența proiectului. Termenele sunt proporționale și permit membrilor comitetului să examineze din timp și în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și de a-și exprima opiniile.

(4) Până la emiterea avizului comitetului, orice membru al comitetului poate propune modificări, iar președintele poate prezenta versiuni modificate ale proiectului de act de punere în aplicare.

Președintele depune toate eforturile necesare pentru a găsi soluții care să se bucure de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului. Președintele informează comitetul în legătură cu modul în care au fost luate în considerare dezbaterele și sugestiile de modificare, în special în ceea ce privește sugestiile care s-au bucurat de un larg sprijin în cadrul comitetului.

(5) În cazuri justificate corespunzător, președintele poate obține avizul comitetului prin procedură scrisă. Președintele trimite membrilor comitetului proiectul de act de punere în aplicare și stabilește un termen pentru emiterea unui aviz în funcție de urgența proiectului în cauză. Se consideră că orice membru al comitetului care nu se opune proiectului de act de punere în aplicare sau care nu se abține în mod explicit de la votul privind actul respectiv înainte de expirarea respectivului termen și-a dat acordul tacit cu privire la proiectul de act de punere în aplicare în cauză.

Cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în actul de bază, procedura scrisă se încheie fără rezultat dacă, în termenul menționat în primul paragraf, președintele decide astfel sau

dacă un membru al comitetului solicită acest lucru. Într-un astfel de caz, președintele convoacă o reuniune a comitetului într-un termen rezonabil.

(6) Avizul comitetului este consemnat în procesul-verbal. Fiecare membru al comitetului are dreptul să solicite ca poziția sa să fie consemnată în procesul-verbal. Președintele transmite fără întârziere procesul-verbal membrilor comitetului.

(7) După caz, mecanismul de control include sesizarea unui comitet de apel.

Comitetul de apel își adoptă regulamentul de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi componenți, pe baza unei propuneri a Comisiei.

În cazul în care comitetul de apel este sesizat, acesta se reunește cel devreme la 14 zile, cu excepția situațiilor justificate în mod corespunzător, și cel târziu la 6 săptămâni de la data sesizării. Fără a aduce atingere alineatului (3), comitetul de apel emite avizul său în termen de două luni de la data sesizării.

Comitetul de apel este prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Președintele stabilește data reuniunii comitetului de apel în strânsă cooperare cu membrii comitetului, pentru a permite statelor membre și Comisiei să asigure un nivel adecvat de reprezentare. Până la 1 aprilie 2011, Comisia convoacă prima reuniune a comitetului de apel, pentru a adopta regulamentul său de procedură.

Articolul 4

Procedura de consultare

(1) În cazul în care se aplică procedura de consultare, comitetul emite avizul, prin vot atunci când este necesar. În cazul în care se votează, avizul se emite cu majoritatea simplă a membrilor comitetului.

(2) Comisia decide cu privire la proiectul de act de punere în aplicare care se adoptă, ținând seama cât mai mult posibil de concluziile desprinse din dezbaterile din cadrul comitetului și de avizul emis.

Articolul 5

Procedura de examinare

(1) În cazul în care se aplică procedura de examinare, comitetul își dă avizul cu majoritatea prevăzută la articolul 16 alineatele (4) și (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană și, după caz, la articolul 238 alineatul (3) din TFUE, pentru actele care urmează să fie adoptate pe baza unei propuneri din partea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre în cadrul comitetului sunt ponderate conform articolelor respective.

(2) În cazul în care comitetul emite un aviz favorabil, Comisia adoptă proiectul de act de punere în aplicare.

(3) Fără a aduce atingere articolului 7, atunci când comitetul emite un aviz nefavorabil, Comisia nu adoptă actul de punere în aplicare. Atunci când un act de punere în aplicare este considerat necesar, președintele poate fie să prezinte aceluiași comitet o versiune modificată a proiectului de act de punere în aplicare în termen de două luni de la emiterea avizului nefavorabil, fie să prezinte comitetului de apel proiectul de act de punere în aplicare în termen de o lună de la respectiva emitere pentru deliberări suplimentare.

(4) În cazul în care nu se emite niciun aviz, Comisia poate adopta proiectul de act de punere în aplicare, cu excepția cazurilor prevăzute la al doilea paragraf. Atunci când Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare, președintele poate înainta comitetului o versiune modificată a acestuia.

Fără a aduce atingere articolului 7, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare în cazul în care:

- (a) actul respectiv se referă la impozitare, servicii financiare, protecția sănătății sau siguranța persoanelor, animalelor sau plantelor, sau la măsuri de salvagardare multilaterale definitive;
- (b) actul de bază prevede că proiectul de act de punere în aplicare nu poate fi adoptat în cazul în care nu se emite niciun aviz; sau
- (c) o majoritate simplă a membrilor comitetului se opune.

În oricare dintre cazurile menționate la al doilea paragraf, atunci când un act de punere în aplicare este considerat necesar, președintele poate fie să prezinte aceluiași comitet o versiune modificată a respectivului proiect de act în termen de două luni de la vot, fie să prezinte comitetului de apel pentru deliberări suplimentare proiectul de act de punere în aplicare în termen de o lună de la vot.

(5) Prin derogare de la alineatul (4), se aplică următoarea procedură pentru adoptarea de proiecte de măsuri definitive antidumping sau compensatorii, în cazurile în care comitetul nu emite niciun aviz și o majoritate simplă a membrilor acestuia se opune proiectului de act de punere în aplicare.

Comisia poartă consultări cu statele membre. Cel devreme la 14 zile și cel târziu la o lună de la data reuniunii comitetului, Comisia informează membrii comitetului în legătură cu rezultatele consultărilor respective și prezintă un proiect de act de punere în aplicare comitetului de apel. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (7), comitetul de apel se reunește cel devreme la 14 zile și cel târziu la o lună de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare. Comitetul de apel emite un aviz în conformitate cu articolul 6. Termenele prevăzute la acest alineat nu aduc atingere necesității de a respecta termenele stabilite în actele de bază pertinente.

Articolul 6

Sesizarea comitetului de apel

(1) Comitetul de apel își emite avizul cu majoritatea prevăzută la articolul 5 alineatul (1).

(2) Până la emiterea avizului, orice membru al comitetului de apel poate sugera modificări ale proiectului de act de punere în aplicare și președintele poate decide dacă să-l modifice sau nu.

Președintele depune toate eforturile necesare pentru a găsi soluții care să se bucure de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului de apel.

Președintele informează comitetul de apel în legătură cu modul în care au fost luate în considerare dezbaterile și sugestiile de modificare, în special în ceea ce privește sugestiile de modificare care s-au bucurat de un larg sprijin în cadrul comitetului de apel.

(3) În cazul în care comitetul de apel emite un aviz favorabil, Comisia adoptă proiectul de act de punere în aplicare.

În cazul în care nu se emite niciun aviz, Comisia poate adopta proiectul de act de punere în aplicare.

În cazul în care comitetul de apel emite un aviz nefavorabil, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), pentru adoptarea de măsuri de salvagardare multilaterale definitive, în lipsa unui aviz favorabil votat cu majoritatea prevăzută în articolul 5 alineatul (1), Comisia nu adoptă proiectele de măsuri.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), până la 1 septembrie 2012, comitetul de apel emite avizul său cu privire la proiectele de măsuri definitive antidumping sau compensatorii cu majoritatea simplă a membrilor săi.

Articolul 7

Adoptarea de acte de punere în aplicare în cazuri excepționale

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (3) și de la articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf, Comisia poate adopta un proiect de act de punere în aplicare în cazul în care adoptarea lui neîntârziată este necesară pentru a evita o perturbare importantă a piețelor din domeniul agriculturii sau apariția unui risc la adresa intereselor financiare ale Uniunii, în sensul articolului 325 din TFUE.

Într-un astfel de caz, Comisia prezintă de îndată actul de punere în aplicare adoptat comitetului de apel. În cazul în care comitetul de apel emite un aviz nefavorabil cu privire la actul adoptat, Comisia abrogă imediat acel act. În cazul în care comitetul de apel emite un aviz favorabil sau nu emite niciun aviz, actul de punere în aplicare rămâne în vigoare.

Articolul 8

Acte de punere în aplicare aplicabile imediat

(1) Prin derogare de la articolele 4 și 5, un act de bază poate prevedea că, din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, se aplică prezentul articol.

(2) Comisia adoptă un act de punere în aplicare care se aplică imediat, fără prezentarea sa anterioară unui comitet, și care rămâne în vigoare pe o perioadă de maximum șase luni, cu excepția cazului în care în actul de bază există dispoziții în sens contrar.

(3) Președintele prezintă în termen de maximum 14 zile de la adoptare actul menționat la alineatul (2) comitetului competent, pentru a obține avizul acestuia.

(4) În cazul în care se aplică procedura de examinare, atunci când comitetul emite un aviz nefavorabil, Comisia abrogă imediat actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu alineatul (2).

(5) În cazul în care Comisia adoptă măsuri provizorii anti-dumping sau compensatorii, se aplică procedura prevăzută la prezentul articol. Comisia adoptă respectivele măsuri după ce a purtat consultări sau, în caz de extremă urgență, după ce a informat statele membre. În acest ultim caz, au loc consultări cel târziu în termen de zece zile de la notificarea statelor membre cu privire la măsurile adoptate de Comisie.

Articolul 9

Regulamentul de procedură

(1) Fiecare comitet își adoptă cu o majoritate simplă a membrilor săi propriul regulament de procedură, la propunerea președintelui său, pe baza unui regulament de procedură standard elaborat de Comisie după consultarea statelor membre. Acest regulament standard se publică de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În măsura în care este necesar, comitetele existente își adaptează regulamentele de procedură la regulamentul de procedură standard.

(2) Principiile și condițiile privind accesul public la documente și normele privind protecția datelor care sunt aplicabile Comisiei se aplică și comitetelor.

Articolul 10

Informații cu privire la lucrările comitetului

(1) Comisia păstrează un registru al lucrărilor comitetului, care conține:

(a) o listă a comitetelor;

(b) ordinile de zi ale reuniunilor comitetelor;

(c) procesele-verbale sumare ale reuniunilor și listele autorităților și organizațiilor de care aparțin persoanele desemnate de statele membre să le reprezinte;

(d) proiectele de acte de punere în aplicare cu privire la care li se cere comitetelor să emită un aviz;

(e) rezultatul votului;

(f) proiectele finale de acte de punere în aplicare rezultate în urma avizului comitetelor;

(g) informații privind adoptarea proiectelor finale de acte de punere în aplicare de către Comisie; și

(h) date statistice privind activitatea comitetelor.

(2) Comisia publică, de asemenea, un raport anual privind activitatea comitetelor.

(3) Parlamentul European și Consiliul au acces la informațiile menționate la alineatul (1), în conformitate cu normele aplicabile.

(4) Odată cu trimiterea către membrii comitetului, Comisia pune la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului documentele menționate la literele (b), (d) și (f) de la alineatul (1), informându-le totodată de faptul că aceste documente sunt disponibile.

(5) Referințele tuturor documentelor menționate la alineatul (1) literele (a)-(g), precum și informațiile menționate la alineatul (1) litera (h) sunt făcute publice în registru.

Articolul 11

Dreptul de control al Parlamentului European și al Consiliului

În cazul în care actul de bază este adoptat prin procedura legislativă ordinară, fie Parlamentul European, fie Consiliul poate aduce oricând la cunoștință Comisiei faptul că apreciază că un proiect de act de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute de actul de bază. În acest caz, Comisia revizuieste respectivul proiect de act de punere în aplicare, ținând seama de pozițiile exprimate, și informează Parlamentul European și Consiliul dacă intenționează să mențină, să modifice sau să retragă proiectul de act de punere în aplicare.

Articolul 12

Abrogarea Deciziei 1999/468/CE

Decizia 1999/468/CE se abrogă.

Efectele articolului 5a din Decizia 1999/468/CE se mențin în scopul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul respectiv.

*Articolul 13***Dispoziții tranzitorii: adaptarea actelor de bază existente**

- (1) Atunci când actele de bază adoptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament prevăd exercitarea competențelor de executare de către Comisie în conformitate cu Decizia 1999/468/CE, se aplică următoarele reguli:
- (a) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 3 din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura de consultare menționată la articolul 4 din prezentul regulament;
- (b) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 4 din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura de examinare menționată la articolul 5 din prezentul regulament, cu excepția celui de-al doilea și al treilea paragraf din articolul 5 alineatul (4);
- (c) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 5 din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura de examinare menționată la articolul 5 din prezentul regulament și se consideră că actul de bază prevede că, în absența unui aviz, Comisia nu poate adopta actul de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf litera (b);
- (d) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 6 din Decizia 1999/468/CE, se aplică articolul 8 din prezentul regulament;
- (e) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolele 7 și 8 din Decizia 1999/468/CE, se aplică articolele 10 și 11 din prezentul regulament.

(2) Articolele 3 și 9 din prezentul regulament se aplică tuturor comitetelor existente, în sensul alineatului (1).

(3) Articolul 7 din prezentul regulament se aplică numai procedurilor existente care fac trimitere la articolul 4 din Decizia 1999/468/CE.

(4) Dispozițiile tranzitorii prevăzute de prezentul articol nu afectează natura actelor în cauză.

*Articolul 14***Dispoziție tranzitorie**

Prezentul regulament nu afectează procedurile în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.

*Articolul 15***Revizuirea**

Până la 1 martie 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate.

*Articolul 16***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 martie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 februarie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.